

bør bringes til anvendelse for perioder over 3 døgn.

Da de med en udkommando forbundne udgifter m. v. normalt ikke bliver mindre ved kortere fraværelser fra udkommandostedet, er det i stk. 4 fundet rimeligt at optage en bestemmelse om bibeholdelse af tillægget under fraværelse i indtil 7 døgn. Tillægget forudsættes dog at bortfalde under fraværelse som følge af arrestophold.

I stk. 5 er der givet de nugældende bestemmelser for ydelse af frit kvarter under udkommando en nærmere udformning samtidig med, at der er optaget bestemmelse om fastsættelse af en norm for kvarterydelsen og om ydelse af nattillæg, såfremt passende kvarter ikke kan stilles til rådighed. Det har været en forudsætning, at nævnte norm fastsættes ud fra de specielle forhold på de enkelte udkommandosteder, og at den under ekstraordinære forhold kan fraviges, uden at der i den anledning normalt bliver tale om ydelse af nattillæg. Såfremt et kvarter har karakter af en selvstændig bolig, og kvarterydelsen således ligger ud over det normerede, påregnes der — når forholdene iøvrigt måtte begrunde det — fastsat et passende kvarterfradrag.

Det er fundet hensigtsmæssigt at udforme paragraffen om udkommandotillæg således, at den principielt kun er gældende for militære tjenestemænd, medens der for øvrigt personers vedkommende i stk. 6 er givet ministeren bemyndigelse til administrativt at fastsætte de nærmere regler. Det er hensigten, at personel, der aflønnes efter reglerne i § 917, stk. 1, ikke fremtidig skal kunne oppebære udkommandotillæg, idet begrundelsen for ydelse af dette tillæg ikke ses at være tilstede under den egentlige pligtige tjeneste, hvor personellet principielt bør være ens stillet, uanset hvor tjenesten forrettes. For personel, der aflønnes efter reglerne i samme paragrafs stk. 2, påregnes udkommandotillægget udbetalt med den samme procentsats, hvormed lønningen beregnes.

ad § 985.

De nugældende kosttillæg ved hæren og bordholdspenge ved søværnet er foreslået sammenfattet under betegnelsen kostgodtgørelse.

I overensstemmelse med de for bordholdspenge hidtil anvendte principper er kostgodtgørelsen, der er beregnet at skulle indgå i messen til dækning af bispisningsudgifterne, foreslået fastsat til et ensartet beløb for alle de i messen deltagende befalingsmænd. Da det på grund af vanskeligere indkøbs- og op-

bevaringsforhold normalt vil være dyrere at opretholde messer i skibe på togt end i land, har man foreslået oprettet en særlig sats for disse messer.

Ved fastsættelsen af grundbeløbene, 4 kr. 50 øre for messer i land og 5 kr. 10 øre for messer i skibe på togt, er der dels taget hensyn til de nugældende satser, der ved tekst-anmærkning på finansloven midlertidigt fra den 1. juli 1945 at regne er forhøjet med 40 pct., dels til den siden da skete almindelige udgiftsstigning. De nye grundbeløb er i lighed med andre særlige ydelser samtidig foreslået underkastet automatisk dyrtidsregulering, og påregnes — med pristalsintervallet 280—291 som udgangspunkt — reguleret med henholdsvis 18 øre og 21 øre.

Reglen i stk. 1 c svarer til den nugældende praksis i søværnet.

Reglen i stk. 1 d, der i det væsentligste er en videreførelse af den nugældende bestemmelse i § 984, stk. 4, sidste pkt., tilsigter at udelukke udbetaling af kostgodtgørelse, såfremt en udkommanderet tjenestemand har adgang til at indtage sine måltider i hjemmet. På dage, hvor tjenestemanden af tjenstlige grunde deltager i messeforplejning, påregnes der dog ydet ham hel eller delvis kostgodtgørelse.

Reglen i stk. 2 tilsigter at skabe hjemmel for, at der under udkommandoer, hvor personellet selv må sørge for bispisning, og hvor kostgodtgørelse ikke altid vil være en rimelig ydelse, skal kunne fastsættes en efter de enkelte forhold afpasset bispisningsgodtgørelse. Reglen agtes bl. a. bragt til anvendelse under udlægning i kantonement og under opmålingsarbejde på Grønland.

De nugældende regler i § 988, stk. 6, om tilskud til bordhold i skibe på togt er i stk. 3 foreslået udvidet til at gælde for alle 3 værns chefspersonel under udkommando i land. Det er herved bl. a. forudsat, at de særlige tillæg på 200 kr. månedlig, der i henhold til tekstnærkning på finansloven ydes sø-officerer, der forretter tjeneste som sømilitære distriktschefer, afløses af en passende godtgørelse efter nærværende bestemmelse, jfr. herved bemærkningerne ad § 915, stk. 2.

Til stk. 7 bemærkes, at der forudsættes fastsat bestemmelse om, at personel, der oppebærer udkommandotillæg, men som ikke er messedeltagere, vederlagsfrit skal kunne deltage i militær fuldkostforplejning. For visse personelgruppers vedkommende påregnes der herudover ydet et mindre dagligt kosttillæg til supplerende af den udleverede kost, jfr. den tilsvarende bestemmelse i nugældende § 988, stk. 3 a.